

tager jeg som en naturlig Ting, det er hver Gang saaledes, og jeg beder blot om at blive fri for dette Forlangende om at have Ret til at være den, der i særlig Grad varetager Arbejderklassens Interesser; det maa man overlade Arbejderne selv.

Naar den ærede Minister siger, at han fastholdt, hvad han havde sagt, at vi ere komne op paa en unaturlig Højde med Arbejdslønnen og fremhævede — hvad han ikke vilde have sagt, hvis han ikke var bleven tvungen dertil — at man for et Arbejde, man fik i England for 2 Kr., her maatte betale 4 Kr., vil jeg sige — jeg har ikke noget ved Haanden til at kontrollere disse Tal med og bestrider dem ikke — at dette ikke er noget som helst Bevis. Hvad vil man bevise dermed? At man kan gøre en Ting billigere i England end her, kan godt være, eller rettere, det er højst sandsynligt, thi for de fleste Industriens Vedkommende gælder det jo, at man i England er videre fremskreden, hvad den tekniske Udvikling angaar, end hos os. Det er sikkert nok, at netop i Tekstilindustrien har man specialiseret Fabrikationen saaledes, at man i en Fabrik gør et Stykke Arbejde paa en halv eller en hel Snæs Væve Aar igennem, medens man her lader 10—20 forskellige Stykker udføre i Løbet af en Maaned paa samme Væv. Dette gør, at de Driftsomkostninger, der gaa til denne Virksomhed, blive saa overordentlig meget forøgede. Det synes jeg ikke beviser noget, ikke heller det, at man kan købe billigere Gødning i Udlandet end den, man kan købe i Fredens Mølle. Jeg synes ikke, at det beviser, at vor Arbejds løn er for høj. Det vilde kun være saaledes, hvis vi gik tilbage i Evne til at producere. At man kan producere adskillige Ting billigere i Udlandet, end vi kunde gøre det her, det kan modvirkes af, at vi producere andre Ting, som de ikke kunne producere i Udlandet, og de Varer bytte vi om og skabe os en Gevinst derved. Endelig vil jeg sige, at det maaske er et meget flot Billede, Ministeren brugte — han har jo givet os adskillige saadanne Bonmots i disse Dage — naar han sagde, at man skal passe ikke at give for meget Hvdebrød til Børn, thi de kunne faa ondt i Maven. Det er et Udtryk for det landsfaderlige, man mener, Arbejderne ikke have godt af at spise sig mæt, de kunde maaske faa ondt deraf. Jeg synes, at det burde overlades Arbejderne selv, de holde nok op, naar de ikke kunne fordøje mere, det vil være en ganske betydelig Tid endnu. Jeg synes, at det blot er en Talefigur, der

kan se meget godt ud, men ikke har nogen Realitet.

Imidlertid er der sket det i denne Sag, at man fra Højres Side erkender, at der burde gives noget til disse Funktionærer. Jeg vil erkende, at der fra Højres Side altid har været en vis Tilbøjelighed til at skaffe Embedsklassen en ordentlig Løn, men der har ikke altid været samme Kærlighed til de underordnede Klasser, som der nu synes at gøre sig gældende. Og det er vel forstaaeligt, thi den nuværende Regering har jo som en af sine væsentligste Opgaver — det var i hvert Fald den, den vilde blive siddende paa til sidst — at administrere, og saa maa den ogsaa sørge for, at der er nogenlunde Tilfredshed mellem dem, den skal bruge til Administration. Det turde maaske være Forklaringen paa, at Kærligheden nu strækker sig videre end til Spidserne i Embedsklasserne, og det er heldigt for dem, der nyde godt deraf. Naar blot Arbejdet paa denne Sag kan føre til et Resultat, skal jeg ikke have det allermindste imod, at denne Regering faar Lejlighed til at gennemføre Lønforbedringen. Det kunne vi lige saa godt være bekendte at tage imod her i Rigsdagen, som man kan være bekendt at tage imod, at denne Regering medvirker til Gennemførelsen af en Skatte-reform, selv om det ikke er den saakaldte Folketingets Skattereform.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Guldbrandsen: Den ærede Minister kaldte den Lønningsordning ved Statsbanerne, han har bragt i Forslag, midlertidig; det kan ikke passe. Naar vi gennemføre en Lov her i Rigsdagen uden samtidig i Loven at sætte det Tidspunkt, da den ophører at gælde, kalder man den ikke midlertidig, og det er ganske sikkert, at hvis den ærede Ministers Forslag, saaledes som det er forelagt, gennemføres, vil det ikke kunne kaldes en midlertidig Lov, det vil i Virkeligheden være en Lov, saaledes som Love ere i Almindelighed.

Den ærede Minister kom ogsaa ind paa dette om Politik i Kommissionen. Jeg indkasserer naturligvis den Tak, han rettede til mig, men jeg tror alligevel, han ser fejl. Jeg har ikke givet ham noget som helst Grundlag, hvor ud fra det kunde være berettiget for ham at fremkomme med dette Forslag. Sagen er simpelthen den, at der gik Politik i Kommissionen,